

ת"פ 51071/03/14 - מדינת ישראל נגד נתנאל באבו

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 51071-03-14 מדינת ישראל נ' באבו(עציר)

8.12.14

בפני כב' השופט כמאל סעב
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
נתנאל באבו (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד הגב' ענת איטסקו
בשם הנאשם: עו"ד גב' ענת חולי (סנגוריה ציבורית)

גזר דין

כללי:

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירת שוד עבירה לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. הנאשם תחילה כפר בעובדות כתב האישום ובית המשפט החל בשמיעת הראיות.

לאחר שמיעת מרבית עדי התביעה, הודיעו באי כוח הצדדים כי הם הגיעו להסדר טיעון, שפרטיו יובאו בהמשך.

הנאשם ביקש מבית המשפט להתיר לו לחזור בו מכפירתו והרשות ניתנה לו. התביעה תיקנה את כתב האישום בהסכמת הנאשם, שהודה בעובדותיו.

בכתב האישום המתוקן יוחסו לנאשם עבירות של דרישת נכס באיומים - עבירה לפי סעיף 404 סיפא וסעיף 29 לחוק העונשין, ועבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

3. כמו כן, הנאשם צירף והודה בת"פ **13481-04-14**, (של בית משפט השלום בכפר סבא) - שנמצא בשלב ההקראה והמייחס לו עבירת התפרצות לבית מגורים/תפילה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין (להלן: **"התיק המצורף"**).

עובדות כתב האישום המתוקן:

4. בלילה שבין 11/03/14 ו- 12/03/14 עבד חיים יהודה מרגוליס - (להלן: **"המתלונן"**), כמתדלק בתחנת הדלק "דלק" שבגבעת אולגה, והנמצאת על כביש 2.

5. בתאריך 12/03/14 סמוך לשעה 02:40, הגיעו הנאשם ואיסק (יצחק) אברהם (להלן: **"אברהם"**), אל תחנת הדלק, כשהם רעולי פנים ומצוידים במברג וסכין.

לראשו של הנאשם הייתה קשורה חולצה ועל ראשו של אברהם פאה.

6. הנאשם ואברהם ניגשו למתלונן, הניפו לעברו בתנועות מאיימות את המברג והסכין ודרשו ממנו בצעקות להעביר לידיהם את הכסף שברשותו.

בפחדו מהנאשם ומאברהם, הוציא המתלונן מכיסו כ- 400 ₪, פדיון תחנת הדלק, ומסר אותו לידיהם. לאחר מכן ברחו השניים מהמקום כשהכסף ברשותם.

עובדות כתב האישום המצורף:

7. בתאריך 11.02.14 בשעה 12:34, או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם יחד עם אדם נוסף- (להלן **"האחר"**), שזהותו אינה ידועה למאשימה, לדירה ברח' סוקולוב 20 - דירה 1, שבעיר הוד השרון (להלן: **"הדירה"**).

הדירה שייכת למלכה אביב (להלן: **"בעלת הבית"** או **"המתלוננת"**).

הנאשם והאחר פרצו לדירה בכך שפתחו את חלון חדר השינה של הבית ונכנסו פנימה.

8. בהמשך לאמור לעיל, הגיעה בעלת הבית לדירה ומשהבחינו בה הנאשם והאחר, יצאו דרך חלון החדר וברחו מהמקום.

הסדר הטיעון:

9. כאמור ביום 12/11/14 הודיעו הצדדים על הסדר טיעון לפיו לא רק תוקן כתב האישום, אלא גם הוסכם ביניהם שיוטל על הנאשם בגין שני התיקים 33 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו (מתאריך 12/03/14).
10. כמו כן, הוסכם בין הצדדים על הפעלת עונש מאסר מותנה בר הפעלה בן 18 חודשים, עונש שהושת על הנאשם בת"פ 7442-11-09. העונש יופעל באופן שחציו ירוצה בחופף וחיצו ירוצה במצטבר לעונש המוסכם שייגזר עליו בגין שני התיקים בהם הודה, כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש של 42 חודשי מאסר בפועל, תוך ניכוי ימי מעצרו.
11. לעניין הפיצוי המגיע למתלוננים והמאסר על תנאי שיוטל על הנאשם, הצדדים הסכימו לטעון באופן חופשי.
12. ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את הסדר הטיעון והגם שהתגבש לאחר שמיעת מרבית עדי התביעה. לטענת המאשימה, בשל הקשיים הראייתיים שבתיק, הם הגיעו להסדר הנ"ל, על כן, ובשל כך וגם בשל חיסכון מסוים בזמן השיפוטי, סבורה המאשימה שההסדר ראוי ומאוזן.
13. לעניין הפיצויים המגיעים למתלוננים, ב"כ המאשימה ביקשה שיוטל על הנאשם לטובת המתלונן בתיק העיקרי, פיצוי זה לזה שהוטל על השותף לעבירה שעניינו נידון בפני כבוד השופט מ. גלעד ואשר חייב את השותף לעבירה, לשלם למתלונן פיצוי בסך 5,000 ₪.
- לגבי הפיצוי המגיע למתלוננת בתיק המצורף, ב"כ המאשימה השאירה לשיקול דעת בית המשפט.
14. ב"כ הנאשם ביקשה גם הוא לאמץ את הסדר הטיעון, והוסיפה כי המדובר בהסדר ראוי ושקול, שאינו חורג ממתחם הענישה ההולמת.
15. לעניין הפיצוי, ב"כ הנאשם ביקשה התחשבות ומתינות. לטענתה בתיק העיקרי למתלונן לא נגרם בפועל נזק, המתלונן לא נפצע ולא נפגע. בתיק המצורף ב"כ הנאשם ביקשה מבית המשפט שלא יטיל על הנאשם תשלום פיצוי כלשהוא, משום שבמקרה זה לא נגרם כל נזק למתלוננת וגם לא נגנב דבר מהבית.
16. ב"כ הנאשם הוסיפה וביקשה מבית המשפט שידחה את תשלום הפיצוי שיוטל על הנאשם, אם יוטל, עד לאחר שחרורו.
- לטענת הסנגורית, מדובר במשפחה קשת יום. מה גם, שהנאשם ישהה במאסר תקופה ארוכה.
17. ב"כ המאשימה, התנגדה לכך וטענה כי הפיצוי אמור להיות משולם קרוב ככל הניתן למועד גזר הדין.

אין זה ראוי שהמתלוננים ימתינו כשלוש שנים וחצי עד שיתחילו לקבל את הפיצוי המגיע להם.

דין והכרעה:

18. כאמור נהגו בתי המשפט ככלל, לכבד הסדרי טיעון ורק במקרים חריגים, ידחה בית המשפט הסדר שאינו עולה בקנה אחד עם רמת הענישה, הסדר שיישמו יביא להפרת חובת האיזון הנדרשת בין מכלול השיקולים והיבטי הענישה ותכליתה, שיקולים שעל בית המשפט להביא במניין שיקוליו בקביעת העונש ההולם.

19. לעניין הסדר הטיעון ונפקותו אפנה ל ע"פ 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל, פ"ד נז(1), 577, עמ' 620-621. שם נקבע כי:

"...בהתקיים איזון ראוי בין האינטרס הציבורי הפרטני והאינטרס הציבורי הרחב שהתביעה מייצגת מצד אחד, לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם מצד אחר, יכבד בית-המשפט את הסדר הטיעון. בית-המשפט ישווה לנגד עיניו, בין היתר, את המגמה העקרונית לעידוד הסדרי טיעון."

ראו גם פסק הדין שניתן בע"פ 5982/08 יותם כהן נגד מדינת ישראל, (ניתן ביום 22/04/09), שם נקבע כי:

"כבר נאמר לא אחת, כי בית המשפט, ככלל, יטה לקיים הסדרי טיעון בשל חשיבותם ומעמדם. אולם זאת, לא על חשבון החובה לשקול שיקולים ראויים לענין העונש. במסגרת זו, על בית המשפט לבחון האם העונש המוצע מקיים את האיזון הנדרש בין שיקולי הענישה הרלבנטיים (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577, 608 (2002)). עליו לבחון האם העונש הולם בנסיבות הענין, מתוך התייחסות להסדר הטיעון ולשיעור ההקלה בעונש שהסדר הביא עמו. נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, חומרתה, ונסיבות בצועה, נסיבותיו האישיות של הנאשם ושיקולי מדיניות ענישה ראויה, והחשיבות והמשקל היחסי שיש לתת לציפיותיו של הנאשם. בהתקיים איזון ראוי בין האינטרס הציבורי הפרטני והאינטרס הציבורי הרחב שהתביעה מייצגת מצד אחד, לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם מצד אחר, יש לכבד את הסדר הטיעון."

זה הכלל על פיו ייבחן ההסדר שהתגבש בעניינו של הנאשם.

20. בהתחשב בכל האמור לעיל, ובשל חובתו של בית המשפט לבחון את מהות ההסדר וסבירותו בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה והדין ככל שהדבר נוגע למתחם הענישה, אומר כי העונש הכולל שיוטל על הנאשם, על פי הסדר הטיעון דן נמצא במתחם הסבירות ועונה על דרישות הדין.

21. בל נשכח כי הסדר זה נבחן באופן אובייקטיבי ומקצועי על ידי גורם שחלה עליו חזקת התקינות - המאשימה המופקדת על הייצוג וההגנה על האינטרס הציבורי. מה גם, שלא מצאתי כי קיים נימוק שיש בו כדי להביא לדחיית ההסדר.

בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה מהסדר הטעו ושני הצדדים ביקשוני לכבדו.

22. לאור כל האמור לעיל הנני מקבל את ההסדר וגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 33 חודשי מאסר בפועל שמנינם מיום מעצרו - מיום 12/03/14.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם - עונש בן 18 חודשים, כאשר חציו יצטבר לעונש שהוטל בתיק העיקרי וחציו יהיה בחופף, כך שסה"כ ירצה הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו (12.03.14).

ג. 18 חודשי מאסר על תנאי ולמשך 3 שנים, כשהתנאי הוא שהנאשם יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ד. תשלום פיצוי למתלונן בתיק העיקרי בסך של 5,000 ₪ הפיצוי הכספי ישולם בחמשה תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.01.15.

ה. תשלום פיצוי למתלוננת בתיק המצורף בסך של 2,000 ₪. הפיצוי הכספי ישולם בארבעה תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.01.15.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום, הודעה לנאשם.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשע"ה, 8 דצמבר 2014, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד נימרובסקי, הנאשם שהובא באמצעות שב"ס והסנגורית עו"ד גב' ענת חולי.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לבית המשפט השלום בכפר סבא - מדור פלילי.